

Forfatter: Kaalund, H. V.

Titel: Udrag fra Fulvia

Citation: Kaalund, H. V.: "Fulvia", i Kaalund, H. V.: *Fulvia*, 1891, s. 110. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-kaalund02val-shoot-idm140027968557280/facsimile.pdf> (tilgået 19. april 2024)

Anvendt udgave: Fulvia

Denne Stjerne dér har ikke været sét, siger jeg Dig, førend hun forsvandt, og det er nu netop et Aar siden. Det er Fulvias Stjerne, sat dér af Guderne, for at vi kunde vide, hvor hun var bleven af. I Begyndelsen var Folk jo som gale for den Sags Skyld. Den halve By tilbragte Nætterne paa Tagene for at betragte Underet.

ANDEN SLAVE.

Ja, hvad véd jeg om alt dette, jeg, som i det sidste Aar har arbejdet paa det fjerne Landgods i Libyen. Dér hørte vi ingen Nyheder og havde Andet at bestille end at kigge Stjerner. Men forsvandt hun da virkelig — saadan lige med Et?

FØRSTE SLAVE.

Ja, som hun var blæst bort — ligesom en Røg! Der var ikke Spor at opdage af hente. Hun kørte ud alene — og væk var hun — farete til Himmels!

ANDEN SLAVE.

— med Heste og Vogn?

FØRSTE SLAVE.

Nej, Hestene kom hjem igjen samme Nat, bedækkede med Skum fra øverst til nederst; Ingen kunde siden den Tid styre dem; naar man vilde spænde dem for, teede de sig som rasende.

ANDEN SLAVE.

Men hun kunde jo være styrtet af Vognen og have knækket Halsen; — eller — hun var